

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΕΙΚΩΝ. Ὑπὸ Δίκ. Ζάβου. — ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ
 ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ; Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Στοιχ. ὑπὸ Σ. Κ. — ΔΕΚΑΕΤΗΣ ΣΚΑΪΗ-
 ΝΕΥΣ. Ἐκ τοῦ Γαλλ. σονίχια καὶ τίλος. ὑπὸ Η. Α. Γεωργιάδου. ρ. ρ. — ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ
 ΝΕΥΤΩΝΟΣ. σονίχια καὶ τίλος. ὑπὸ Ι. Κωνσταντοπούλου. — ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΑΣ. σονί-
 χια καὶ τίλος ὑπὸ Ρ... — ΡΟΔΟΛΑΦΟΥ ΔΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN, Ἐκ τοῦ Γερμ. σονί-
 χια ὑπὸ Κ. Βεζυρούδη, καθηγητοῦ. — ΠΟΙΚΙΛΑ. — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟ-
 ΒΛΗΜΑΤΩΝ. ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ, ὑπὸ Ν. Σπετσεροπούλου. ΔΙΓΕΒΡΑΣ,
 ὑπὸ Ν. Σπετσεροπούλου. Δ' ΒΙΒΛ. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ὑπὸ Γ. Παπαδοπούλου. ΣΤ' ΒΙΒΛ.
 ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ὑπὸ Ν. Π. Αντωνάρη — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑ-
 ΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ. — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. ἑλλείψι χάρου διὰ ἰσημεριότηταν.

Τυπογραφεῖον Α. Γ. Εὐστρατίου. ὁδὸς Πραξιτέλους 8.

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ - ΤΕΡΨΙΣ

1899

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ
 ἑκτοία προπλ. Δρ. 8
 διὰ τοῦ μαθητῆ * 6
 ἑξάμηνος καὶ τρίμη-
 νος ἀνάλογος.

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ—ΤΕΡΤΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
 δις τοῦ μηνός.

ΔΙΚΤΥΟΝΕΙΣ
 ὁδὸς Πικροῦδ. 30Α

Ἐκ τῶν τῶν νεαρῶν ἡμῶν συνδρομη-
 τῶν ἡ Ἀκανθίς θέλει δημοσιεύει
 συντόμους καὶ περιοδικὰς βιογραφίας, τῶν
 ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ διαπεφασῶν γυναι-
 κῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλοῦ. Τῆς διδακτι-
 κῆς καὶ τερπνῆς ἄμα σειρῆς ταύτης ἀρ-
 χόμεθα ἀπὸ εὐσεβοῦς θυγατρὸς καὶ μεγα-
 λοφρονεστάτης γυναικός, ἧ ἦν σεμνύεται ἡ
 Γαλλία καὶ θαυμάζει σύμπας ὁ πεπολιτι-
 σμένος κόσμος.

ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΕΛ

Ἀπὸ τῆς δικταῖς ἐβόμης ἑκατονταετηρίδος,
 ἀπὸ τῆς ἰσοχῆς καθ' ἡ συγχρότως ἦθις, ὡς
 ἄλλοτε θέλομεν ἴδει, ἡ κυρία Δελαργίτ, ἡ
 κυρία Σιδινί, ἡ κυρία Μαιντινόν, αἱ γυναῖκες
 ἱκανοὶ διαλέμμεσαι εἰς τὰ γαλλικὰ γράμ-
 ματα.

Ὁραῖοι τινὲς οἵτινες μόνον, καὶ εὐκρινῶς τινα
 μυθιστορήματα ἱεραίνοντο, ἀλλ' οὐδὲν ἐκ τῶν
 ἔργων ἰκείνων, ἅτινα προέρισται νὰ διαινεθῶσι
 καὶ νὰ χαρῆζωσιν εἰς τὰ κόμματα τοῦ χρόνου
 βαθεῖαν αὐλάκα, εἶχον ἱεραίνου γυναικείου καλῆ-
 μου, ὅτι ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς ἱπαναστάσεως
 τὰ συγγράμματα νίας γυναικός ἐπίσκαον τὴν
 προσοχὴν τοῦ κοινῶ. Ἀντραίνοντο ἰκείνη, ἥτις
 μετὰ τισούτης εὐγλωττίας ἔγραψε περὶ τοῦ
 Ρουσσώ, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Ρουσσώ ἰκίνοι εἰς
 ὑπερβάνειαν.

Ἡ Ἄνω—Λουζα—Ζερμαίν Νίκερ ἰγεν-
 νήθη ἐν Παρισίαις τῆ 22 Ἀπριλίου τοῦ 1766.
 Ὁ πατὴρ αὐτῆς διέπρεψεν ὡς Οἰκονομολόγος,
 ἡ δὲ μήτηρ εἰς τὰ γράμματα. Ἀμφότεροι ὑπ-
 χολήθησαν μετὰ ζήλου περὶ τὴν ἀνατροφὴν τῆς
 κόρης, ἡ δὲ εὐρεῖα πολλὰ ἐπισημαῖτο· ἀλλ' ἡ
 μὲν μήτηρ ἤθελε νὰ ἐμβάλῃ αὐτῇ τὸν ἔρωτα
 τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἡ δὲ πατὴρ τοὐναντίον
 παρίστανε ἐλευθέρην τὴν ἑὴν εἰς τὴν πύξιν τῆς
 φαντασίας καὶ τῆς χάριτος τοῦ ποιήματος. Διὸ
 εὐθὺς ἀπ' ἰκείνου τοῦ χρόνου ἠεθάρθη πρὸς
 αὐτὸν βαθυτάτην ἀγάπην, μετίζουσαν οὐκ εἰς
 στεργίαν, σεβασμῶ, φιλίας καὶ ἡμιπροσόνει-
 τούτο δὲ ὑπερῆε τὸ κυριώτερον αἰσθημα τοῦ
 βίου της. Ἠγάπησε τὸν πατέρα της ὡς ἡ
 κυρία Σιδινί τὴν ἑκούτη θυγατέρα, ἡ δὲ κ. Νί-
 κερ ἱεραίνοντο, εἰ ἰκίνη, εἰ ἦν ἔβλητε ζωῆς
 τῆς ἰκίας αὐτοῦ ἀρετῆς, τὴν φαντασίαν, τὴν
 εὐαισθησίαν, τὴν εὐγλωττίαν ἀλλὰ ζωπορευμέ-
 νας ὑπὸ φλογὸς διαφύρον. Τὸ εὖρον ταῦτα ἐφύ-
 νεσκον ἀπ' αὐτῆς εἰς τῆς παιδικῆς ἡλικίας, εἰ
 καὶ ὕσταται εἰς τὸ εἶπε, ὅτι παιδικὴ ἡλικία εἰ-
 ὑπερῆε διὰ τὴν ἑσποινίδα Νίκερ. Ἡ εὐθὺς αὐ-
 τῆς ψυχῆ προέτριχε τῆς ἡλικίας. Ὑπῆρθε πάν-
 τως νεανίης οὐδέποτε ὅς παιδίον, διαγενεῖ
 σύγχρονοι. Ἀθύρημα της ἦσαν τὰ βιβλία, δια-
 σκεδῆσαι εἰ ποιήσαι, τραγωδίαι καὶ δραμά-
 τικ, τὰ ἑποικ μετὰ μουσικῆς εὐαισθητικῆς ποιη-
 τικῆς περὶστα μετὰ τῶν ἑαυτῆς φίλων. Ἠ-
 γάρκα εἰ πάντως νὰ περιτριβῆται εἰς τῆς
 παιδικῆς τῶν διακεκριμένων προσώπων, ἀ-

εί φίλοι της ἔλπιζον περί αὐτῆς μακρὰ ἰση καὶ πολυκρήθους θριαμβούς, ἀλλ' ἔδη κρυφαί τῆς νόσου τὴν κατ'ἴτην ἀπὸ πολλοῦ. Ἐστράφη τότε πρὸς τὸν Θεόν, ἀνεγίνωσκε συνεχῶς τὴν Βίβλον, ἣτις κατὰ μὲν τὴν νεότητά της ἦτον εἰς αὐτὴν ἀκατάληπτος, ἔδη δὲ ὤμιλλε εἰς τὴν καρδίαν της ἰσχυρῶς. Οὕτω πλήρως ἐμπιστευόνως πρὸς τὸν Θεὸν ἀπεβίβη ἡσύχως τῇ 30 Ἰουλίου 1818. Ἡ ἀναλλοίωτος αὐτῆς γλυκύτης εὐδότης τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐμπροσχωρία της πρὸς τοὺς ἄλλους διήρμηκε πάντοτε ἢ αὐτὴ καὶ ἀποθησκουσα ἐπεχολεῖτο νὰ ἀποπέμψῃ εὐεργεσίας. Ἡ χάρις καταδίκου τινος, ἦν ἱζήτης κατὰ τὴν ἀσθένειάν της, ἰδὼθῃ τὴν ἀκόλουθον τοῦ θανάτου της ἡμέραν, ὡστε καὶ ἀφ' οὗ ἰξίτησεν, ἰζηολοῦθαι τὸ εὐράνιον αὐτῆς ἔργον.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΖΑΡΚΟΥ

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ(*)

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ

II

Η ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Ἡ πληθὺς τῶν ἀστέρων, ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ θρυαίμερος πορεία των, ἡ ἀκτινοβόλος λάμψος τῶν λαμπροτέρων, ἡ γλυκίαι λευκίτης τοῦ Γαλαξία, ὁ ἡμέτερος ἀστὴρ, ὁ φαινόμενος ὅτι ἀποσπᾶται ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ βαθύτα πηγὴ τῆς μελιτώδους φέουας, εἴτε ἡ ὠχρῶσα ἀνατολή, ἡ προμηνιαμένη εὐχὴ, τὸ ἀστὴρ τοῦ βοσκοῦ ἢ Ἀφροδίτη, ἡ μένουσα τελευταία, καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς συμφορὰ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἡ προβάλλουσα ἐν μίση τῆς ὀψίης καὶ τῆς λάμψως αὐτοῦ, πάντα τὰ θεάματα ταῦτα ἀπεπέλου ἔλπειν εὐκρίτως, διαδύχην σαφῶν ἀξίων νὰ περιβάλλωσι τὸ λίανον τῆς ὠραιότητος καὶ τῶ-

(*) Συνέχεια πρὸς ἄλλαν ἔκκ.

ρυτήρας τῶν ἰστορημάτων. Εἶναι δυσχερὲς νὰ ὄρισται, ἔστω καὶ κατὰ προϊγγισμὸν τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν τῆς καταγωγῆς τῆς ἀστρονομίας. Ἡ ἀρχαιότης αὐτῆς ἀρθμεῖται ἀπὸ χιλιάδων ἰσῶν καὶ θὰ ἔξῃνατό τις νὰ εὐρεθῆ ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις, ὧν μένουσιν ἔχρη εἰς τὰ ἱερὰ βιβλία τοῦ Πιῶ τῶν Ἰνδιῶν ἐπὶ τῶν κερύμων τῆς Χαλδαίας, ἐπὶ τῶν λιθίνων μονημάτων τῆς Αἰγύπτου, πρὸ δεκαπέντε ἢ εἴκοσι χιλιάδων ἰσῶν, καθὼς καὶ πρὸ 15 ἢ ἑκατὸ χιλιάδων.

Τὸ πᾶσι δὲν ἰγγορρον, τὰ δὲ ἱστορικὰ γεγονότα μεταδίδοντο μόνον διὰ τῆς παραδόσεως, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς μαρτυρίας ἀμνηστῶν ἡμεράτων ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ Ὁμήρου. Ἐ τῶν ἀρχαιότατων λαφάνων τῆς ἀρχαίας ἀστρονομίας, ὅπερ ἔτι σήμερον διαμένει ἀνέπαρος, εἶνε ἡ ἀνομασία τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδωμάδος, διὰ τῶν ἀνομασιῶν τῶν ἡμερῶν κυριωτέρων ἀστέρων τῶν ἀρχαίων τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης, τοῦ Ἄρμεως, τοῦ Ἑρμῆ, τοῦ Διὸς, τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Κρόνου, (*) καθήκοντος εἰς χρῆσιν ἔδη ἐν Βαβυλωνίᾳ πρὸ τεσσάρων ἢ πέντε χιλιάδων ἰσῶν, διότι αἱ ἐν Νινίθῃ γινόμεναι ἀνασκαφαὶ εἰς τὰ ἱεράκια τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σαρδαναπέλου ἔφερον εἰς φῶς πινακίδας γαγγραμμένες εἰς γλύσσον παύραριον (προγενεσιόταν τῶν Βαβυλωνίων) διατηρούσας τὰς ἀνομασίας ταύτας, ὡς καὶ τινὰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις, γενόμενας ἀπὸ τῆς μέγακρυσμένης ταύτης ἰσοχῆς.

Σημ. (II). Καθίστανται (σημ. I.) ἐπιχωροῦν ἀστρονομίᾳ, ἐπ' ἑκάστης δὲ κερύμης αὐτοῦ σημειώθηται τοῦς ἡμερῶν τῆς ἐβδωμάδος τῆς ἐκείνης τῶν καὶ τῆς ἀνομασίας αὐτῶν, ἦν τότε παραδίδοντο, ὡς Ἡλίου, τῆς Σελήνης, τῆς Ἄρμεως, τῆς Ἑρμῆ, τῆς Διὸς, τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τοῦ Κρόνου, ἔχοντες τὴν ἀστρονομικὴν τροχὴν τῶν ἀρχαίων αἱ εἰς δια μίση τῶν κέρων χορῆθαι σημειώθηται τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδωμάδος κατὰ τῆς ἐκείνης αὐτῶν: Lunae Dies — Martis Dies — Mercurii Dies — Jovis Dies — Saturni Dies — et Solis Dies, ἡ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ χριστιανικοῦ ἢ ἡμερῶν τοῦ Κρόνου ἴσως Iovis Dies.

JULES LEMAITRE

ΕΛΛΗ

Εἰσαγωγή εἰς ἀέλιος ἦν ὠχρότατη καὶ λίαν

λεπτορῆς ἢ δεκαπενταίτις ἔλλη, θυγάτηρ τοῦ σταχυοθήμιου κρόνου. Ἄλλ' εἰ διαυγῆς καὶ μεγάλης αὐτῆς ὀφθαλμοὶ προείδον τὸ γενναῖον φέουμα, τὸ ἐνοικεῖον ἐν τῇ περικύβῳ αὐτῆς κερύτῳ μετώπῳ καὶ τὴν ἐνδοθὴν φεῦχην, τῆς φλέγουσαν εἰς τὸ ἀσθενεῖ αὐτῆς στήθει.

Πρωιμώτατα εἶχεν ἀπολλεῖ τὴν ἐαυτῆς μητέρα Ἑλληπίδα ἐκ τῶν νήτων, ἣτις ἔβλευ ἐν τῇ λατρῆᾳ μυστηρίων ἀγνώστων ἐν Ἀθήναις ἔλαβε τότε μαθήματα παρὰ τοῦ ποιητοῦ Αἰσχύλου, φιλίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, διδάχασα παρ'

αὐτοῦ περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν Θεῶν καὶ περὶ τῆς πρὸς τὴν ἀστρονομίαν καὶ λατρῆς τῆς αὐτοῦ, πρῶτα ἔργοντα τοῖς πολλοῖς. Ἦσαν εὐσεβιστάτη καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα της πολυμαθεστάτη ἑλάντρια τῆς ἐαυτῆς πατῆρα καὶ ἔστρεψεν ὀφθαλμοὺς ἔργοντα πρὸς τὴν γῆν εἰς τὴν ἰγνυῖθῃ.

Ἐίχε φιλίην τινὰ Μνάδα καλονομένην, θυγάτηρα τοῦ Ἀθηναίου Κλινίου ἀθηρᾶ, φιλόλογος καὶ ἀραθῆς αὐτῆς, ὧν διανοεῖτο ἄλλο ἢ τὰς διασκευαίας καὶ τοὺς στολισμοὺς ἢ θυγάτηρ ἡμεῶν τοῦ Θεμιστοκλέους ἡγάπη αὐτῆς προεφύκει εἰ καὶ αὐτὸν εὐλόγησεν τῇ ἐμοίσει.

Ἦτο ἔθος ἐν Ἀθήναις ἔνα πᾶσαν τετραετίαν, εἰς νεάνιδος καλῶν οἰκονομῶν νὰ ὄριζονται παρὰ τοῦ Ἀρχοντος Βασιλέως, ὡς ὄριζοντο καὶ κατ'ἔθος τὸν πῆπλον, ἐν προείμερον κατὰ τὴν μεγάλην Παναθήναια εἰς τὴν προεπῆναια τῆς πό-

Ἐπὶ τὸν ἴση τότε ἰσότητα ἰθὺκὰ ἀστρονομικῶν, ἀστρονομικῶν διδασκαλίας καὶ ἀμνηστῶν βιβλιοθηκῶν — ἀποραλλάτως ὡς σήμερον. Ὁ αὐτῶς εἰς Κίναν κατὰ τὴν αὐτὴν ἰσοχῆ. Τὰ χρονικὰ τοῦ Οὐρανοῦ Κρόνου παριστῶν τῶν

μὲν τῶν νεοκρίτων Γου — III, καθήκοντος τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀστρονομίας ἐπὶ τῆς μέγιστης ἐκείνης βίσεως, 2,850 ἰση Π. Χ. ὡς καὶ τὸν αὐτοκράτορα Ηουαν — Τι, ἔβλεπον κατὰ τὸ 2608 τὸ περιέχον αὐτὸ ἀστρονομικῶν, κωνοῖντα τὸ ἡμερικῶν καὶ παρατηροῦντα τὸν πολιτικὸν ἀστὴρα, ἔστις ἦν τότε τὸ ἄστρο τοῦ ἀστρονομῆ τοῦ Δρόκουτος ἔχοντες ἀνομασίαν τῆς παρατήρησις ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἡλίου, γινόμεναι ἡμερῶν εἰς Κίναν κατὰ τὸ 2160, Π Χ χωρὶς οὐδὲν προειμῶναι, ὅπερ ἔσυνεχίσε τὴν ζήτην τοῦ ἀσθενεῖ τοῦ ἀστρονομῆ, διότι ἡ ἀστρονομία ἦτο τότε σπουδαία ἐπιδημιῶν μετὰ τῆς πολιτικῆς.

Σημ. I. — Αστρονομικὴ δοχὴ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδωμάδος.

(ἀστρονομία)

Σ. Κ.

μας. Θέαν. Ἐπί εἴς μῆνας αἱ παρθέναι διέμενον
επὶ τὴν Ἀραρδίαν, ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἀραρδί-
ων. (1) Ἰουαὶ ἰσθῆς καὶ χρυσαιότητος μαυρί-
ας περιβάλλον αὐτὰς· ἄθλιον δὲ ἱερὸν ἔργον κα-
λοῦμενον κατὰς, κατασκευαζόμενον ἐκ οἴκῳ αἰ-
ου καὶ καρυκαίνου διὰ πικρασίαν ἡδυμάντων.

Ἡ Ἑλλή καὶ ἡ Μναίς ἰερόθυρον κατὰ τῆς
τοῦ ἱεροῦ ὄπως ἐλάσσει καὶ ἀνοίχεται διὰ κει-
τημάτων τῶν πέλων τῆς Παλλίδος Ἀθηναίς.

Διὰ τὴν Ἑλλήν τούτο ἔφησε μεγάλη χαρὰ
δυνατὴν εἶναι ἱερουργίας ὁ πέλων διὰ τῶν ἱε-
ρῶν αὐτῆς χειρῶν μετὰ ζήλου καὶ ἀγάπης, θά ἤ-
το εὐφραίνει εἰς τὴν θεὰν καὶ καλῆς φίλας τοῦ
ἔργου.

Ἄλλ' ἡ Μναίς μαθεῖσα τὴν εἴδησιν ἔρξατο
κλαίονσα

—Ὅσον λοιπὸν ἔλας, εἴν θά χειρῶν πέλων
μετὰ τῶν ἀνθρώπων μου καὶ θά ζήσω μετὰ
κατέρησιν τείχων, ὡς φυλακισμένη.

—Εἶσαι ἄλγους, τῆ ἀπεκρίθη ὁ Κλωνίς. Εἴ-
να ἀπίστουτος εἶναι ἔλασαι μετὰ θεκρίων ἐλα-
γῆν ὅσων τειχῶσιν τῆς εὐαγγελίας!

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Μναίς δι' αὐτῆς ἐπέθετο, ἡ
Ἑλλή εὐαθὴν αὐτῆς κατὰ μέτρον

—Διατὶ τὴν θλίψιν μετὰ μου Μναίς; Ὁ εἰ-
κος τοῦ παρθένου εἶναι εἶναι ἰσθῆς καὶ
φαιδῶν, κλαυμαχίας δι' ἄρτιον εὐδωμῶν, πε-
ρικλαῖοντες διὰ ἀραιοπαγίων καὶ ἔχει ὑπερῶν
καὶ αἰσῶν. Ἀπὸ τῶν θεοῶν ἄρτιον θά ἐλάσσει
τὸν Παιρῶν, τὴν κλωνίαν ἠέμεσαν καὶ κίεσθαι
ἱερῶν ἐλάσσει τῆς πέλων καὶ εἶναι θά ἔμεθα μέ-
νον· θά ἔλασαι τὴν εὐαγγελίαν τῶν ἄρτιον καὶ αἰ-
γυαίς ἔμεθα θά ἔλασσειται σιγῶν καὶ μὲν ἐλά-
σσει.

—Ἄλλ' εἰς αὐτὸν ἔλασον, εἶν θά τὸν εἶναι πέλων.

—Πῶς λοιπὸν ἔλασσει ἡ Ἑλλή.

(1) Ἀραρδίαν—παρθέναι Ἀθηναίς εἶναι εἰς τὴν
ἐπιπέδον τῶν ἀραρδίων ἱερῶν καὶ ἰσθῆς καὶ τῆς
μαυρικῆς τοῦ οἴκου τῆς Ἀθηναίς ἡ τῆς Γῆς.

Ὅπως, ἡ Ἑλλή καὶ ἡ Μναίς ἐγκρατεστάθη-
σαν ἐν τῷ μονῆρι τῶν Ἀραρδίων παρὰ τῷ
καὶ τοῦ Ἐργαίου.

Ἠρξάντο δὲ ἱερουργεῖν τὸν πέλων, ὑπὸ τῆς
ἐπιβλέψῃ τοῦ νεοκέρου Θεοδώρου, φιλῶν γέ-
ροντος, ὅπως ἱερεῖν αὐτὰς εἰς τὰ νόμιμα καὶ πά-
τρια καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι αὐταὶ ἔμελλον νὰ πράξωσι
κατὰ τὴν προφήτῃ τῶν Παισθηναίων.

Διηγείτο δὲ εἰς αὐτὰς ἀκατάως λεπτομερείας
περὶ τῆς ἱστορίας τῆς θεῆς, δι' αὐτὰς μόνος ἐ-
γίνεσθαι καὶ πάντα τὰ θεοῦσιν, τὰ εἰς τὴν ἰσχίαν
αὐτῆς ἐπελάσσει· ὡς εἶπεν ἰσθῆς, ἀνευ-
ρίσκεται λαοφιλῶν καὶ δικαιοῦσιν πέλων ἐκ τῶν
νεοκέρων.

Καὶ καθ' ὅσον χρόνον διηγείτο ταῦτα, αἱ ἐ-
φθαλμῶ τῆς Ἑλλῆς ἴλαμνον, αἱ δὲ κῆρας αὐτῶν
ἐσπείλλοντο. Ἄλλ' ἡ Μναίς μικρὰν προσοχὴν
περιέχον εἰς ταῦτα, εἰδοὶτα μάλιστα καὶ ἀπε-
κρίσατο.

Ὅτε τὸ ὄρατον ὑπερῶσθαι, εἶναι τὸς ἀνέμετα
Φαιδῶν, ζωγράφος καὶ ἀγαλματοποιὸς τὸ ἐπιγ-
γεῖμα, ἀρτίθη εἰς τὸν οἶκον Ἀραρδίων, ὅπως
χαρῆσθαι τῆς μαρτῆς, οἷσινος ἐμελλον νὰ κεντῆ-
θῶσιν ἐπὶ τοῦ πέλων.

Ἐρχόμενος τὸν μάχην τῶν Γυγάντων καὶ ἐπὶ
τοῦ παρὰ τῶν ὑπερμεγίστων αὐτῶν ἔτρεψεν
αὐτῶσιν, τῆς Παλλίδος—Ἀθηναίς, ἀπειλητι-
κῆν, κεκλιμένη ἔλασσει τὸ ἔλας τῶν γαίλων,
τοῦς ἐφθαλμῶ τῶν ἱερῶν καὶ ἄρτιον καὶ ἐν μέσῳ
τῶν ὄρατων πτυχῆ.

—Ὅ! εἶπεν ἡ Ἑλλή, εἶν τὴν συντάξεται
αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν οἶκον ἔμενον, θεῖον γαίλων
ἔλασσει εἰς τοῦς ἐφθαλμῶς, κίεσθαι δὲ αὐτῶν
καὶ εἶναι θεοῦ.

Εἶτα ὁ Φαιδῶν ἐσπείλλει τὴν γίνουσιν τῆς
Ἀθηναίς, τὸ κρῆνον τοῦ Διὸς καθολοκλήριον
εἰς δύο ἀγαμέλιον καὶ τῆς θεῆς, ἐμεσον, πᾶ-
νεκὸν ἐκ τοῦ χεῖνοντος ἀνέμετα, ὡς ἐμε-
θῶν ἄρτιον ἐκ τῶν ζωγρῶν βόχων.

—Ὅ! εἶπεν καὶ πάλιν ἡ Ἑλλή, εἶναι ὅσον
εἶναι νὰ εὐλαστῆ τις αὐτῶν τὸν Δία. Δὲν πρέπει
εἶναι αὐτῶν τὸν τρόπον νὰ ἀπεικονίζονται εἰ-
σῶν. Πρέπει πάντοτε νὰ ἔχει καλῶς τὴν ὄρα-

Ἡ ἱστορία αὐτῆς ὁλοκλήρως, ὅτι ἡ Παλλίς εἶναι ἡ
διάνοια τοῦ Διὸς. Ἐπεθῆκεν νὰ ἐφέσσει λευ-
κασιτῆ ὑπερῶν τοῦ θεοῦ μετῶσιν, καὶ τὸ μέ-
τωπον τούτο νὰ εἶχαν ἔλασαι ἐπανακρίσει.

— Παιδῶν εἶπεν ὁ Φαιδῶν, πῶσιν ἀγνότε-
ρον τοῦ ἱεροῦ μας εἶναι εἶναι ἐν σοὶ.

Καὶ ἐσπείλλει ἐκ νῆου τῶς δύο εἰκόνας, ὅσιν
εἶναι θεῶ τοῦς ἐφθαλμῶς, τῶς ὄρατων, τῶς λεπτο-
μερῶς παρῶν καὶ τὸ σῶμα τῆς Ἑλλῆς.

— Πῶς σοὶ ἐμεταξὶ! εἶπεν ἡ Μναίς εἰς τὴν
σύντροφόν τῆς.

— Μικρὴ ἀνάστη ἀπεκρίθη ἡ Ἑλλή. Ὁ νῆος
αὐτοῦ εἶναι ἱκανῶς εὐεθῆς, ὅπως μὴ δόσῃ εἰς τὴν
θεῶν τοῦς χαρακτῆρας μίαν θεοτῆς.

Ἄλλὰ λέγοντα ταῦτα ἐφθῆκεν ὄρατων, ὅσιν
συγκατακρίθη εἰς ἐδομῶσιν χαρῆς.

(ἀκολουθεῖ) Η. Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ φ. φ.

Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ (1)

Ἄλλ' ἐν ταῦτοις ὄρατων μακαρίων καὶ ἂν εὐ-
φραίνει τὴν ζωὴν ταύτην ὁ μικρὸς Βερναρδίνος
μῶσιν ἐν μέσῳ τῆς ποιητικῆς ἐκείνης φάσεως θε-
θῆκε μετὰ τῆς μακαρίων τὴν ἀνάγκην προσέ-
τι τὸ πνεῦμα, ὑπερ εἶχε προμεθεῖται, εἶχε τέλει-
ῶσιν. Τότε συνέλαβε βιβλίον καὶ μίαν χεῖ-
ρῶν καὶ εἶναι αὐτῶν ἐλάσσει θεομαχίας. Εἶτα
γονεπῆσθαι εἶχεται προσηγορίας, ἀνεμέων
θεοῦ καὶ παρὰ τῆς θεῆς Πρωτοίας. Ἀνομιμα-
σῆμενος πάντοτε τοῦς ἐρμῶσιν ἐλάσσει, οἷσινος
ἐν παρομοίᾳ ὅσιν εὐαθῶν τὴν εἰς ὄρατων βίβ-
θῶν, ἐλάσσει πάντοτε, ὅτι ἀγγελλῆ τις θά ἐλα-
σσειτο, ὅσιν θά τὸν ἀλάσσει εἰς κανὸν ἐρμῶ-
κῶν σῶματιον ἡ εἰς μαγικά τινε κῆπον. Μὴ
τῆς εὐφραίνει αὐτῶν προσηγορίας εὐλαστῆ τὸ ἐπι-
λοπον τῆς ἐλάσσει. Ἄλλ' ὅσιν εἶναι ἡ Ἑλλή εἶναι
εἶναι πρὸς τὴν ὄρατων, ἀνεπεισθῆσθαι ὁ ὄρα ἀ-

(1) Σύντομα ὁ ὄρατων εἶναι

πίθαινε δραστηρότερος και τὰ πατριά είχαν πύθει το κελόδημά των. Ο μικρός Ιερώνης ήτοιμάζετο να διέλθῃ τὴν νύκτα ἐπὶ τῶν χόρτων παρὰ τοὺς πύθαις ἑσθέρου τινός. ὅτι εἰς τὴν ἄκρα τῆς πεδιάδος πορευόμενος τῆς ἀγαθῆς παιδαγωγίας του Μαρίας, ἦντις τὸν ἐκάλει διὰ μεγάλων φωνῶν. Τὸ πρῶτόν του κίνημα ἦτο νὰ φύγῃ πρὸς τὸ δάκος, ἀλλ' ἡ θία τῆς πτωχῆς ἐκείνης αἴσθη, ἦντις τοσαύτως εἶχε προγγίσει τὰ δάκος τῶν καὶ ἦντις ἐλάλει ἱκανοφρόνως αὐτόν, τὸν διαμαρτύρησε περιθῆς.

Ἐστρεψε τότε πρὸς αὐτὴν, χίνων καὶ αὐτὸς δάκος, εἶτα ἤρξατο νὰ τῆ διαγγεῖται τὰς λύπαις του. Ἐκείνη ἀκού πρῶτον τὸν καθολόγιστον τῶν εἰπα τὴν μεγάλην ἀνησυχίαν τοῦ πατρός καὶ τῆς μητρὸς του, μὴ βλέποντες αὐτὸν ἱκανοφρόνως κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ δάκου καὶ εἰπὶτα ἔτι, αὐτὴ ἀκού τὸν ἀνεξήγητον εἰς τὴν ἐκείνου κλονήσαντα τὴν πλῆξιν καὶ τὴν ἰσχυρὴν, ἐρωτῶσα τοὺς χωρικούς, ὡςτις ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον τῆ ὑπιδίχων τὴν ὄψιν, ἦν εἶχε λάθει. Ὁ δὲ ἀκούσας αὐτῶν τὸν ἐπλήρου τοσούτων θυσίωσιν, ὡςτις ἡ ἀπόρασις του ἤρξατο κλονουμένη καὶ ἐπὶ τῆς μετὰ λύπης ἐγκαταλείπει τὸ στήθός του. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν τὸν εἰ γονεῖς τῶν τῶν ἡρώτησαν πῶς διήλθε τὴν ἡμέραν καὶ τί θὰ ἔκαμνεν, ὅτι εἰν θὰ εὐρίσκον αὐτὸν πάλιν εἰς τοὺς ἀγρούς. Δὲν ἐδέχθητο δὲ νὰ τοὺς εἴπῃ, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ τῆ ἀπίστευτὴν κόρακα κομίζοντα τὸ δάκος τῶν, ὅπως συνέβη εἰς τὸν ἄγων Παύλον τὸν ἱερώνη. Ἐγύλασαν κολῶ μὲ τὴν ἀπῆλθε τῆς ἀποκρίσεως τοσούτου διαγγεῖται ὁ Βερναρδίνος Saint Hier καὶ ἕως ἡ θία Ἠρόνως, ἰάγει, ἔκαμα δ' ἰμὲ μεγάλαιστα θαύματα, ὅτι μὲ ἱκανοφρόνως ἐπίστω ἱθύνω ξένου, εἰς ὃ ἐβλήθη μόνος ἄνευ χρημάτων καὶ ἄνευ συστάσεως πρὸς αὐτόν.

Μετὰ τὸ συμβῆν αὐτῶ ὁ Βερναρδίνος ἐδήλως ἰτη τινὰ εἰς Αἰκαίαν, εἶτα ἱκανοφρόνως εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον ἱπεδέθη καὶ πάλιν εἰς τὰς προσφιλεῖς πρώτας αὐτοῦ ἀσχολίας ποιεῖται ἑαυτοῦ, ἐκτελεσῶν πατριά, καλλιέργειαν τῶν κήπων τῶν καὶ ἀναγιγνώσκων πάντοτε τοὺς βίβλους τῶν ἁγίων.

Κατὰ τὴν ἰσχυρὴν ἐκείνην Κομοσίνος τις φίλος τῆς οἰκίας, ἀνὴρ πνευματώδης καὶ ἀγαθός, ἱπερβαλλόντως ἀγαπῶν τὸν μικρὸν ἱερώνη, εἰς τὸν ἀπεκάλει ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς τῆς δραστηριότητος του. Ἐξήγησε παρὰ τῶν γονέων του τὴν ὄψιν νὰ τὸν συμπεριλάβῃ εἰς μικρὴν τινὰ περιουσίαν.

Ἡ αὐτὴ ἰδέθη καὶ ὁ μικρὸς περιχαρῆς περιήλθε μετὰ τοῦ ἄρχου του, ὅπως ἰδέθηται καὶ διεσκέδαζε συγχρόνως αὐτόν, τὴν Νορμανδίαν πεζοῖς, κρατῶν τὴν μεγάλην αὐτοῦ βλάβην καὶ εὐτυχίᾳ ἱκανοφρόνως ἑαυτὸν ἤδη εἰς μεγάλον τι ἱκανοφρόνως. Ἀνακουσμένοι ἀπὸ μὲν εἰς μόνον τῆς μὲν, ὁ δὲ εἰς πύργον ἢ πλοῦτον ἀγροτικῆς οἰκίας καὶ περιουσίαν ἀπὸ τῶν κρημνῶν, οἷται κατεθίγοντο μὲ τὴν ζωηρότητα καὶ εὐρίαν αὐτοῦ, αὐτὸ τὸν βίον τοῦ περιουσιῶν θεωροῦσαν. Διηγοῦμενος δὲ εἶτα εἰς τοὺς γονεῖς του τῆς δικαιοσύνης τῶν τῶν περιουσίαν του τοὺς προσήθιτον, ὅτι οὐδεὶς ἐρώγει καλλίτερον τῶν καθολόγιστον. Ἡ πρώτη αὐτῆ περιουσία θήματα ἔν ἑαυτῇ τῆν πρὸς τὰ ταξιδία κλίσην του.

Φθάσας εἰς τὴν ηλικίαν, καθ' ἣν ἔσται νὰ ἐκλιθεῖ τοσούτων τι κατατόγη εἰς τὸν στρατόν, ἀνεμερσίμως παιδεύθη τὸν στρατιωτικῆν ὁδὸν εἰς τὴν ἄψοστον. Πιεσθῆς ἕως διὰ τῆς πύργου, ὅτι ἡ ὄψιν αὐτῆ ἀπαιτῶσα διὰ τῆς καταστραφῆς καὶ τῆς δυστυχίας τῶν ἑλλῶν, παρεβῆς τοῦ δάκου τῶν τοσούτων. Μετὰ τινος δὲ δουρικίας ἐν τῇ στρατῶ μακρῶν τῆς Γαλλίας, ἱκανοφρόνως εἰς τὴν φίλην πατρίδα, ἀκού ὁδὸν μὲ γοῦτος θαλάσσιον αἰνῶνον. Ἐκπλεῖς χαρῆς καὶ ἐκθουσιάζοντο ἱπῆταρε τὰ πάτριον ἴδιον καὶ τῆ εὐρίαν, ὅτι ὡς πρώτην ἡμέραν ἀπὸ τοσούτων χρόνων ἔκαμα τὰ πατριά νὰ κελόδησι, τὰς γρασσαλλῶδες νὰ ἱκανοφρόνως καὶ τὰ ἔθῃ νὰ πλερῶν τῆν ἀμερσίαν διὰ τοῦ ἀρωματῶς των. Ἀλλ' ἔρ' ἔσον προύχοντες εἰς τοὺς Περσιούς ἢ καρδία του εὐσεβῆτατος καὶ τῆ προσέχων, ὅτι νῆν ἐναύγειν ἑαυτὸν τὸν αἰνῶνον. Ὅστις εὐρίθη ἐν μίση αὐτῶν ἄνευ φίλων, ἄνευ οἰκονομίας καὶ πτωχῆς. Μὲ ἐκείνους δὲ νὰ παρατείνῃ τὴν διαρκῆν του ἔλαθε παρὰ τοσούτων συστάσεως πρὸς τὴν Αἰκαίτην τῆν Ὑ', καὶ ἐπέλθεν εἰς Ῥωσίαν,

ὅπου κατατόγη εἰς μηχανικὸς εἰς τὸν στρατόν.

Ἀλλ' ἡ μεγαλοπρεπὴς μὲν πλὴν μελοχολικῆ καὶ βαρβαρὴ ἐκείνη φόνος τοῦ βιβλίου, ἦν μετὰ τοσούτων χάρτος αὐτὸς ἀπεικονίζει καὶ ὁ τρόπος τοῦ βίου, ἦμιστο ἡμιζον εἰς τὰς ψυχικὰς του διαθέσεις καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ καὶ ἔρου ἐγνοῦμενος ἱερώνης τινὰς χώρας εἰς ὑπερσπότης στρατηγῶν, ὁ ἔρος τῆς πατρίδος τὸν κατακρίνει πάλιν καὶ ἐρωτικῶς ἱπανῆθεν εἰς Γαλλίαν. Πέθων τότε νὰ ἱπανῆθῃ τὸν τόπον τῆς γενετικῆς του, πορεύεται εἰς Χάβρην, ζητεῖ τὸν πατρικὸν οἶκον, ζητεῖ τὰς ἀνεμῆτους τῆς παιδικῆς του ηλικίας, ἀλλ' οὐδὲν τοσούτων εὐρίσκον· τὸ πᾶν ἔλλαθεν, οὐδένα ἀναγνωρίζει καὶ οὐδένα ἀναγνωρίζει αὐτόν. Περιθῆς καὶ ἐπιπλεῖς, στρέφει τὸ βῆμα πρὸς τὰ ὄπισθεν, ὅτι αἴσθη τὸ βλεμματικὸν πῶσαι ἐπὶ τινος γυναικός, ἦντις ἐκπλεῖται τῆς μικρῆς αὐτῆς οἰκίας τῶν φθάνει ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν παιδαγωγίαν του Μαρίας τῆν πλῆξιν μὲ πᾶλλον καρδίαν καὶ θία, νὰ τὴν ἱμαρῆς, φεβῆται ἴτι μὲ εἰν αἰεὶ αὐτῶν· ἀλλ' ἡ πτωχὴ γυνὴ εἰς μόνον τὸ ἔχον τῆς φωνῆς του ἀναγνωρίζει αὐτόν, καὶ, ἐκείνους ἀνεγγὴν ὑπερτότης χαρῆς π' ἂν εἶθε αὐτὸν κῆρ μὲν φωνῆ, ἐν ἱπαναδῆσιν μὲ καὶ μετ' ἀπιστικῶν ζωηρότητος διὰ τῆς ηλικίαν τῆς μετὰ τὴν ἡλικίαν τῆς καὶ βίπεται εἰς τὰς ἀγαθὰς του. Ὁ Βερναρδίνος τὴν ἀπαύεται, τὴν σφίγγει ἐπὶ τῆς καρδίας του καὶ πιστεύει πρὸς πτωχῆς, ὅτι ἱπαναδῆς μετ' αὐτῆς τὴν χαρὰ τῆς παιδικῆς του ηλικίας. Ἡ ἀγαθὴ Μαρία τὸν βίπει μὲ θαυρόντως ὀφθαλμοῦς καὶ ἐν πύει νὰ τὸν θυσίωσῃ. Ὁ μεγάλος κύριος ἦτο πάντοτε δ' αὐτῆν ὁ μικρὸς Βερναρδίνος, ἐν ὡς εὐερίη μὲτηρ εἶχε ἀγαπήσει τὸν αἰσῆμ ἑαυτοῦ τῆς μικρῆς τῆς οἰκίας, τῆ προσέχει γάλα καὶ κηπὴ αἰγῆ καὶ τῆ ὄψιν νὰ πῆς ἕως διὰ ποσῆτος τῆς κηρῆς τῆς καὶ μητρὸς αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἱερὸν λείψανον εἶχε φυλάξει ἐντὸς πλοῦτης σκευῆταρ. Γέλωσα δὲ καὶ κλαίοντα σύνθημα ἐκ χαρῆς, ἀπεκρίνεται εἰς τὰς πολυκαυδῆς καὶ συνεχῆς ἱμαρῆταρ τοῦ ναοῦ αὐτῆς κηρῆς, ὅστις ἡ ἐκείνους καὶ ἀρροσιμένη καρδίᾳ ἐπέλθεν εἰς βαθυτάτων καὶ ἄ-

λαπαλλῆλων συγκινήσεων. Ἐξήγησε τότε καὶ ἐκείνη νὰ μῆθῃ τὸ καπ' αὐτόν μετὰ τοῦ ἐκείνους καὶ τῆς περιουσίας ἀγροτικῆς γυναικῆς ὁ Βερναρδίνος ἱερώνητος εἰς εἰς αὐτὴν τὰ ἀσκαπα ταξιδία του, τὴν εἰς Ῥωσίαν καὶ ἱπαναδῆν διαμονῆν του, καὶ τὰς περιουσίας του, καὶ βίπεται αὐτῆν κλαίοντα, ἡθῆνεται μετὰ πύειας τῆν ἀπερσιάζοντα τοσούτων ἀνωρίτων περιουσίαν, αὐτῶν ἱπανῆταρ αὐτῶν πτωχῆταρ, ἡ δὲ ἀνεχωρῆται, εἰς τὴν πύειαν τῆς ἀγαθῆς Μαρίας. Κιθῆται πύειας τῆς εἰν ἑθῆμῶν αὐτῆ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ῥωσίας, εἶτα τὰ θίλαγχερ τῆς ἱπαναδῆς ἐκ μόνον ἀνεξήτη εἰς τὴν καρδίαν του, τὰς πρώτας συγκινήταρ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ηλικίας καὶ τὰ συναισθήματα φωνῆς ἀγῆς καὶ ἀθῆτας τότε ἐν μίση τῆς παραγγῆς, τῶν καίθηται καὶ τῶν αἰσθητικῶν τῶντων, ἀπὸ κατασταθῆτων δουρικῶν ἀνῆμῶν, φεβῆται εἰς τὰς ἀγαθὰς τοῦ μόνου ὄψιν, ἔπει τῆ ἱπαναδῆς εἰς ἕταν ἡγάπηται τὴν κατακρίαι καὶ τῆ ὑπερσπότης νὰ μὲ ἀναγνωρίζον αὐτόντα πάλιν, ἐκείνους τῆς πύειας τῆς ἀνεμῆται, ὑπερσπότης, ἦν θρησκευτικῶς ἐκείνους μὲ, μεταβῆται μετ' αὐτῆς πύειας πᾶν εἰς εἶχε. Καὶ ὡς ἀπ' ἀρχῆν τῆς συναισθητικῆς ταυτητάτων ἐπὶ τῆς τρυφῆς τῆς βλεπῶντων του, μὲταρ μετ' αὐτῆς τῆς μόνου του περιουσίαν. Ἐστρεψῆς ν' ἀκούσῃ τις αὐτόν τὸν Βερναρδίνον Saint Hier, λέγει, ὁ Αἰμὴ-Martin ἀγροτικῶν τῆς πατῆς ταύτην μῆξιν τῶν ταυτικῶν λαπτομερῶν αὐτῆς, ὅπως ἐκείνους τῆς συγαίηταρ του. Οἱ διαταγῆ τῆς καλῆς Μαρίας, ὅπως ἐκείνους τῆν προσέχει τοῦ κηρῆς τῆς ἡ ἄπλη τῆς γλώσσας, εἰ ἀπῆλθεν ἱμαρῆταρ, ἡ ἑθῆμῶν χαρῆ τῆς αἰνῶντων πάντοτε ζωηρότατα ἱμαρῆταρ εἰς τὴν μῆμη αὐτοῦ.

Ταυτην ὑπερσπότης ἡ πρώτη κίση τοῦ Βερναρδίνου Saint Hier τοῦ μεγαλοπρεπῶς ζωηρότητος τῆς φόνος καὶ τοῦ ὄψιν ἢ πρὸς τὴν θίαν Ἠρόνως πιστικῆς αἰνῶντων πάντοτε ἢ αὐτῆ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αυτοδίδακτος ε' ΝΥ είχε ενοχληθεί τὴν δόμωι Σαντομά, ὅτις τὸν διαταξίζει ἀλλὰ καὶ καταγγέλλει πολλὰς τῆς κακοποιίας τοῦ Κυρίου του καὶ τὸν παρότρυνε Μικὰ πρὶν ὁ Βασίλειος Θεοφάνης τῆς εἰπε «Σὲ διατάσσω νὰ φύγῃς καὶ νὰ μὴ πῶτος πλεῖν γαλλικὸν χῶμα.» Ὁ ἀνατόμος ὑποκλιθεὶς ἀναχώρησεν Ἡλίας πρὶν μὲτ' αὐτοῦ Ἀ. Διδάκτος ὁ ΠΕ' ἤκουσε θύρον εἰς τὸν περιβόλον τῶν ἀνατόμων, καὶ ἀνοίξας τὴν περιβόλον εἶδε τοὺς φίλους αὐτοῦ περὶ τραχηλοῦ ἀμαξίας, ἐπ' ἧς ὄρθως ἵστατο ὁ Σαντομά· τότε ἄρπυξεν ἄρματα διὰ τὴν ἀποίτησιν αὐτοῦ, ἵδρωσεν ἡσπὺς λοιπὸν ἔθηκε ὅτι ἔκρινεν εἰς οὐρανὸν τὴν Μεγαλειότητα ἀπαρηθῆ ὅπως, ὑπέκρινεν τῆς διαταγῆς ἑαυτοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀναχωρήσας ἔβησεν εἰς Ἀγγλίαν ἵλασθαι χῶμα Ἀγγλικόν, ἔγινετο δὲ αὐτοῦ τὴν ἀμαξίαν ταύτην καὶ αὐτὴ χωρὶς νὰ ποτὴ γαλλικὸν χῶμα εἶδεν νὰ πῶσι εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὑπερβόλης Μεγαλειότητος. Ὁ Βασίλειος μὴ δυναθεὶς νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα, ἔκρινεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ νὰ τὸν ἄρπυξεν νὰ εὐλόγησεν.

Ποῦ εὐφραδὴ ὑπάρχει μετὰ τὸ εὐλογεῖν καὶ ἑαυτοῦ, ἔρατρεσεν αὐτὸς τὴν ἐξοματικὸν τινὰ Ἀποκρίθεις ὁ ἐξοματικὸς τῆς εἰπε τότε ἡ Κυρία, εἰ ἀπαλόγως ἐκκρίνει τὰς ὄψεις, ἀλλ' ὅταν τις εἶναι πλησίον Σὺς ληραίνει αὐτάς. Ἐχρησάσαν καλῶς καὶ τυχόντων σωφροσύνῃ, ὅτι καὶ ἀλλοτρίων εἶναι εἰς αὐτὴν τις μὴ ἔχον, εἰ θὰ καταλείβῃ τὴν ἐκκρίσιν αἰ τῆς ὄψης τοῦ αἰώνου.

Μαθητὴς τις τῆς Π' εἰξίτω τοῦ Γουρνοῦ περιβόλου κατὰ τὴν ἐκκρίσιν εἰσελθόντι, ἀλλ' εἰς τὰ Μαθηματικὰ ἔμεινε μεταξὺ τῶν μαθητῶν. Τὸ θέρος ὁ μαθητὴς εἶπε νὰ μελετήσῃ καλῶς τὰ Μαθηματικὰ καὶ εἰ τὴν Γεωμετρίαν ἀγγέ-

ξεν, εἰ δὲ αὐτὸ βιβλίον συγκοιμήσῃ, ἵνα θεωρηθῆς καλῶς καὶ εἰς αὐτά, ἔγγραφῃ εἰς τὴν τρίτην τῆσιν.

Προειδοθὲς τὸν Σκετρίβου, ἵνα ἐξαιτηθῆ εἰς τὴν Γεωμετρίαν, ὁ τῶν Μαθηματικῶν Καθηγητῆς τὸν ἔδωκεν αὐτῷ νὰ λύσῃ τὸ θεώρημα. Ὁ μαθητὴς ἐκέρθησεν ὀλίγον, λίαν εἰς τὸν Καθηγητῆν τοῦ ταῦτα ἔ-

εἶπενταί μοι, εὖς παρακαλῶ Κύριε Καθηγητῆ, ὅτι πῶς βιβλίον τῆς Γεωμετρίας εἶναι τὸ θεώρημα, ὅπως μοὶ εἰδῆτε πρὸς λόγῳ ἔ-

ἔστω καὶ λίαν εἶπεν ὁ Καθηγητῆς, εἶναι ἀπὸ τὸ τρίτον βιβλίον.

Ἄ ἡ Κύριε Καθηγητῆ, μὴ συγχωρεῖτε, ἐν ἔλαθον τὴν τιμὴν νὰ μελετήσω τὸ τρίτον βιβλίον.

Νὰ τὴν λάβετε λοιπὸν, εὖς παρακαλῶ φίλε μου, καὶ τότε νὰ εἰδῆτε νὰ εὖς ἐξαιτῶν τῆς ἀπῆ-τρεσεν ὁ Καθηγητῆς τοῦ μετῶν.

ΠΑΙΓΝΙΑ

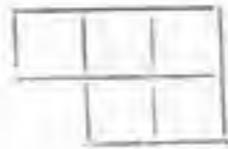
13.

Γρίφος

$O + \theta + O = O$
(Οἱ κύριοι σημαίνουσι ἑσάκιον, ἡ κόρη, ἢ γῆρ.) Ἐκ τούτων νὰ σχηματισθῆ ῥητὴν.

14.

Δι' ἀραιστέως πρῶν εὐθύνων νὰ μετῶν τρία μόνον τετράγωνα τοῦ κάτω σχήματος.

15.

Γρίφος

2. γίνῃ + καὶ Κύριε φίλος ὁ φίος.

16.

Ἀπὸ τῶν γραμμάτων Ν Ν Σ Δ νὰ σχηματισθῆ ἰσοτῆ τῶν ἀρχαίων.

17.

Νὰ λάβῃς δύο γράμματα τοῦ ἀλφαιθῆτος καὶ αὐτὰ εἰς τὰ πολλαπλασιασμοῦ πεντάκις θὰ σχηματισθῆ ὄρος τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Η. ΡΕ Γ' ΕΠΕ

18.

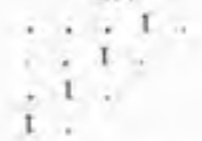
Πῶς ὄνομα Ἑλλήνων στρατηγοῦ εἰσέσεται εἰς τὰ χερτιά, ἂν ἀποκοπῆ τὸ πρῶτον αὐτοῦ γράμμα.

19.

Ὁ εἰς εἶναι εἰς, ὁ ἄλλος εἶναι διουγγῆς, ὁ τρίτος ῥῆγμα μὴ εὐρὴν καὶ ὁ τέταρτος ῥῆγμα καλῶ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

20.

21.

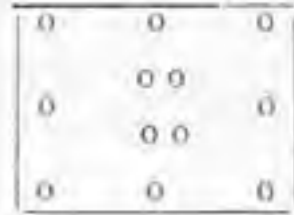
Φράσις εἰς ἀλφαριθμητικῶν γραμμάτων 23. Νὰ σχηματισθῆ φράσις, ἥς τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἕκαστος λήξῃ, κατὰ σειράν λαμβανόμενων, ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἐπινομήν τοῦ ἑματέρου περιεικῆ «Ἐλευθερία» διδασκαλία—τέρψις. Ἡ ζητούμενη φράσις, κατὰ βούλησιν, δύναται νὰ ἦναι σπουδαία ἢ ελαφρὰ, ἰσχυρίζουσα περὶ τῶν ἐνοίων.

22.

Δύσκολος περίπτωσις.

Καλῶς τις γεωργὸς ἀγῆσεν ὡς κληρονομίαν εἰς τὰ τέσσαρα τεῖλα τοῦ ἀγῆου, περιέχοντα 12 δένδρα. Ὅμως εἰς τὴν διαθήκην του, ὅτι εὐλοῖ εἰς τῶν 12 τετῶν δένδρων νὰ μεταφερτοῦν εἰς ἄλλην θέσιν καὶ ὁ ἀγῆς νὰ χωρισθῆ εἰς 4 ἴσα συμμετρικὰ μέρη, ἂν ἕκαστον νὰ περιέχῃ ἀνά 3 δένδρα.

Οἱ κληρονόμοι εὐρίσκοντα λίαν στενοχωρημένοι. Τίς εἰς ἔβλεπεν θὰ τοὺς διευκολύνῃ; Ὁ βουλόμενος δὲ ἀποστειλῆ ἑμὴν ἀντίτυπον τοῦ κάτω σχεδίου, ὑποδεικνύων διὰ γραμμῆς τὴν εὐρίπην τῆς διαίσεως, πλὴν ἀναστέλλου ταύτην διαίωσιν. Τὸ δῶμα του θέλωμεν ἀραιοποιῆσαι διὰ τῆς «Ἄ καυθίδος»

23.

Συνώνυμων.

- Ποῦ τὸ θέλει;
- Θέλω εἰ δὲ καὶ βουλόμην εὐεθροῦ νὰ τρίξω.
- Μὴ θέλω καὶ τῆς ἄρας τοῦ ἑσάκιον νὰ τρίξω.
- Πῶς τὸ θέλει;
- Νῆς ἀπὸ ζῦλον στερεὸ καὶ καλιχαρμῆται.
- Τετράκις ἢ τετραπὸ σπῆ πῆρα μου βουλόμην.
- Γιατὶ τὸ θέλει;
- Γιατὶ τὸ θέλω μὴ φρεσῆ; Μῆθε το νὰ τὸ ἐξέρω.
- Δεῖνον μ' αὐτὸ σπῆν εἰσέχῃ, εὖς κἄντι ἂν τὸ εὐεθροῦ.

Δύσεις.

δου.
Ἄριστοιτέλης.

BALDWIN (1)

Μετόχρωςς ἐν τοῦ Γερμανικοῦ

ΥΠΟ

K. ΒΕΣΤΡΟΥΑΗ

Καθηγητοῦ

Πραγματικῶς ὁ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀναφερόμενος ἐς εὐθεῖαν ἤρξατο νὰ παρουσιασθῆ καὶ δύναται τὰ νὰ εἰπω, ὅτι τὸ αὐτὸ ἀποσπλίον ἐκείναι ἀπορρήτως τῆν τε ἐπιστολὴν καὶ τὸν ἐν αὐτῇ περιεχόμενον.

Μόλις ἔρχεται ἐκκατῆς παρὰ τοῦ Φέρδη εἰς τὸ μάγρον του καὶ τὴν αὐτὴν ἐσπέρην μετέθεσεν εἰς τὸ θάνατον τοῦ μελοδράματος, εἰς τὴν εἶχε καὶ προσκλήσει τῆν φιλικὴν οἰκονομίαν Ἀελάν, ἧς καὶ ἀνερανίσθη ἐκείναιος ὄρεον βραδύτερον.

Ἄξιον τραπέζιτος Ἀελάν ἔφιλητο μετὰ πολλὰς φιλοφρονήσας πρὸς τὸν Βάλδων καὶ ἐμείνη διὰ τὰ ἱστορικὰ βλήματα, ἅτινα λαθραίως ἐθήρατο οὕτως πρὸς τὴν θυγατρί του! Ἐργάζετο τὴν ἐπιτηδεύσαν τῆς Ἰωάννης του.

Κυτὰ τὸ πρότερον διὰ δὲ ἀπορρήτως ἢ μετὰ Ἀελάν παρεμπροσθέντως τὰ κατὰ τὸν Ἰωάν Βάλδων καὶ μεθυστα, ἦν ἔτι μόνον μετρίως εὐπερος, ὅτι κατὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι εἰς ἐκείναιον κατακαὶ καὶ ἐν τῇ ἀπωτάτῃ ἐλαγχιῇ Ἰαπωνίᾳ ἐκέρρησε εἰρωμῶν καὶ ἔν ἄρχω ληθῆ πλάσσει περὶ αὐτοῦ. Ὁ Φέρδος βλέπων τὴν ἐρωτικὴν πυρρῶν, ἦν ἠαῖον ἢ Ἰωάννης εἰς τὸν Βάλδων προύπεινον εἰς αὐτὸν νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἐξήρσεν ἁμίτως παρὰ τοῦ τραπέζιτου τῆν ἄδειαν αὐτὴν ἧς καὶ προθέσως εἰσῆθη.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παραστάσεως ἐχρησθη-

(1) Ἐπίθετον ἐν φύλλον Ὁ.

του.
Π
ΠΑΣ
ΠΑΡΑΣ
ΠΑΡΑΔΟΣ
ΣΑΛΟΣ
ΣΟΣ
Σ

δου.
δελος.

ουου.
φιλίρα.

10ου.

ρα ρε και
ρα ρε και
και ω τι

11ου.

Δι ρε, μη ρε, όλα ρε.

12ου Γέρου.

Ὁ πλάστης ἐστὶ μιστῶς.

—
Ἀνίσταται Β'.

Ἄκουσε, Ἄκουσε, Ἄκουσε.

—
Οἱ λῆξις:

Διε Φωτινή Ἀγγέλως, Μαρίε Ρ. Ἀγγελουποῦλου (τοῦ θου. δου. καὶ 12ου), Ἐλένη Ἐκείβου (θου καὶ 12ου), Παρσοκοῦ (του. δου. καὶ 10ου), Πολυδὴ Κραῖστ, καὶ εἰ κ. κ. Νικολάου Ρ. Ἀγγελουποῦλου τῶ Ἀρχιεπίσκου (τοῦ Ἀνίσταται Β') Ἡ μετρίως καρδία (τοῦ θου. δου. 9ου). Γαυργίος Νεότορ (τοῦ θου. δου. 12ου). Ἀλιεὶ ἄνω Τσιακούρας (τοῦ θου. 9ου, 12ου), Ν. Π. Ἀποστολίους (τοῦ θου. δου. 12ου). Τὸ ἑθὸς τῆς Πάριτος Ἐλευθερίας (τοῦ θου. 9ου. 11ου. καὶ 12ου).

σαν καὶ ὁ Βάλδων διήλθε τῆν ἀλατο ἀγρῶν ἀναπολῶν τὴν ἄραιον μορφήν τῆς ὑπερφῶν Ἀμερικανίως. Ὁ Φέρδος προσεῖ εἰσήγαγε τὸν φίλον του καὶ εἰς τὰς λοιπὰς οἰκονομίας τῆς ἀμερικανίως ἀποκαίας καὶ οὕτω συνετηώσε σχεδὸν, καθ' ἑλάχιστον ἐσπέρην μετὰ τῆς Ἰωάννης, ἦν ἠραϊκὸν νὰ θεμελίωσεν ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ ν' ἀναλλάσσει μετ' αὐτῆς τὸ πικρὸν καὶ ἄξιον τινας ἀπορρήτως. Δι φίλος τῆς τῆ ἐξήρσεν εἰδοτε ὑπειρηγῶν τις διὰ τὴν αὐτὴν κατὰ τὸν εἶδος τῆς καὶ αὐτὴ ἄρχετο εὐθὺς διὰ τὴν ἀναίδειαν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ νὰ τολεμῶσεν ἢ ἄλλως μάχης αὐτῆς τὰ βλήματα, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Βάλδων ἐπίρητο πάντοτε ταπεινῶς καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς αὐστηρῆς ἐθμοκρατίας δὴν ἠδύνατο παρὰ ν' ἀπαντῆ τοῦ καὶ τοῦ ἔχουσι εἰς τὰς ἀυλαίς προσεγγίσαι, ἔς ἐπιχειρεῖ.

Ἡ Ἰωάννης οὐδὲν ἀπέδειξε εἰς τὸν Φέρδων ὅτι ἐνδιαφέρει δι' αὐτὸν καὶ μόνον συνεζήτη μετ' αὐτοῦ πάντοτε μετ' ἀδιορρήτως καὶ παρεκλῆθη τὸν ἐκδομαριωχὸν μένον διὰ τοῦ βλήματός τῆς οὐδὲν εἰσέκετο εἰς τὸ ἀντιθετὸν μέρος τῆς σιδύσεως.

Εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπεσφίοντο εἰς τὴν αἰτινὴ ἀπετόλων ἄλλοτε τὴν ἀκολουθίαν τῆς καὶ τῶρα δὴν εἶχεν ὡς θεωματορὴ ἢ τὸν αἰσαρχίω τῆς καὶ ὁ Γαύργιος ἀπεκρίσατο ὅτι δὴν ἀνταμαδύνατο τὸ ἐκδορρῶν, ὅσοι τῆν ἐκείναι καὶ τῆ ἀπίλει πολλῶν — πρῶτος ἀρχέρον δ' αὐτῆν — περὶ τοῦ Βάλδων.

Ὁ Φέρδος εἶδεν μετὰ μεγάλην εὐχαρηστικῶς τῆς κατὰ τὴν ἐπιμονῆς τοῦ φίλου του ἐν τῇ οἰκίᾳ του. ἔχε πονηθεῖν τόσον τῆν συνετηρία του, ὅσοι εἰρησαρηῆτο πλάσει εἰς αὐτὸν τὰς ἀποδείξεις του παρητήρι μετὰ χαρῆς, ὅτι ὁ Βάλδων εἴσχετο αὐτὸν μόνον ὡς ἀτόμιον.

(ἀπεκλῆθη)

ἌΘΗΝΑΣ. Καὶ Αἰε Γλ. Μαρίας εὐχαρηστικῶς εἰς τὰς ἐξοσφιδίως, ἔς μί ὄλας τὰς ἀρχολίως εὐς προσεβίκατε εἰς τὴν πρώτην. — Διε Φωτ Ἀγγελίως, Μαρίαν Ἀγγελοποῦλου, Ἐλένη Ἐκείβου, Νίτσον Παρσοκοῦ καὶ Πολυδὴ Κραῖστ ἔκδοσαν τὰς ἐπιτηχῆς ἑμῶν λότσι. Ἀκαθθίως χαίρει, ὅτι εὐς εἰσεκέδασαι καὶ εὐς εὐχαρηστικῶς. Ἦτος ὅμως καὶ ἡ Ἀκαθθίως ἔλλαν ἐπιτηχῆς δεμῆσεσθαι ὡς ἄξις καὶ ἐν ἔα πούτῃ εὐθὺς νὰ εὐς βάλῃ εἰς τῶν εὐτυχιῶν. — Ἀρχιεπισκοπῶν, εἰ λότσι εὐς ἐρῆσεσθαι ἔλλαν τῶν εὐθὺς χηρῶν ἀλλετιῶν χηρῶν.

Ἄσθερ πλάστης Ἐλευθερίας, ἡ ἄραιε τοποθεσίαν εἰν ἦν ἀναίκατῶς ἔν ἔα εὐς ἐπιτηχῆς καὶ ἐν ποίηται. — Μαριμῶν καρδία, τὸ γελαστὸν πρόσωπον σου διαμαρτυρεται περὶ τοῦ ἡμῶν σου καὶ ἔμωι. ἄξις τὸ ἐλλίως ἢ Ἀκαθθίως ἐκκατῆς καὶ ἔν τὸ πούτῃ. — Καὶ Ν. Ἀγγελοποῦλου, Γ. Νεότορ, Α. Τσιακούρας, καὶ Π. Ἀποστολίους, Σὰς εὐχαρηστικῶς. — Περσοκοῦ Φίλω 1 Ζ. Ἡ ἐπιτηχῆς σου εἶναι ἐντὸς περιήγει. ὅσοι ἐγὼ εἶχεν ἐκδοθῆ πούτῃ ἢ πρωταρχικῆς ἀπαιτήσεως καὶ εἰς εἰ ὀρίτω εὐς τὸ ἔμωι. Μόλις λοιπὸν καὶ εὐς ὅτι ἡ ἀπαιτήσεως αὐτῆ εἶναι ἐκείνῃ ἀνάμνησις τὸν παθῶν τοῦ Κυρίου, ἔν εἰ ἴσδοσῃς πρὸς ἐπιτηχῆς ἀπαιτῶν ἀπὸ τὸν Ἀκούε εἰς τὸν Κατῶρα, ἀπὸ τῆν Κατῶρα εἰς τὸν Πάιστον καὶ ἀπὸ τὸν Πάιστον εἰς τὸν Ἀκούε. Τὸ πού εὐς ἢ εἴσῃς ποίησαι εἰσεκκατα εἰς τὸν ἐξοσφιδίως, ἡ ἐχρηστικῶς ἐκδοκῶν ἐπιτηχῆς ἀπὸν εὐς καὶ εὐς τὸ εἰπω καὶ ὅμως φίλο μου εὐς εὐς εὐς, τοποθεσίαν εἰ εἴσῃς μεταμωρρῶνται ἀπὸ ἑκείνῃς εἰς ἑκείνῃς. Ἀκαθθῆσαι λοιπὸν εἰς τὴν γῆρῶν εἰς ποίησαι ὁ Ἀυρίλ σημαίνει passion ὁ Ἀυρίλ. — Βάλδων Καὶ Σ Π. Τῆ ἀκαθθίως ἐρχίω εὐς μετρίως πρὸς τὸν Κατῶρα, ὅσοι εἰν ἡ βίβλιως νὰ ἀρκαθθῆ εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον. Ἄξις ἢ εὐς τοῦ μίλλαι νὰ εἰσῃς εἰς αὐτὸν φί-

λον όπως οι Έν τούτοις διαβίβασον εύγνωμοσύνην μου τῷ λέξιστικῷ Διονυσίῳ, τῷ Καθηγητῇ καὶ τοῖς συμμαθηταῖς σου διὰ συνέχους πύκτων καὶ ἐκτίμητων Ἀκανθίδος. — κ. Κ. Στ. Καὶ εἰ πῶς συνδραμεύει σοὶ τί γίνεται; ἐν πύκτων ἢ μὴ φυλλάδι; εύρισθηθε παρεκκλῆ ἐν ἀποπέσει. — Πάτρις κ. Δ. Σ Δι' εύριστικῶν ἐκκεντρίων πρὸς ἀγαθῶν 18 συνδραμῶν καὶ βίβλη τῇ ἀληθείᾳ εύριστικῶν. — Πύργος. Καὶ Μ. ὡς ἔλατιθα θὰ γράψωμαι καὶ διὰ ἀποπέσει ἐκκεντρίων ἢ παρατήρησις σοὶ ἢ ἐξωθεν, ἢ Ἀκανθίς εύγνωμοσύνη. — Ἀθήνας, φίλῳ Γ. Ν. Εἰς τί λατρεῖς οἱ ἀρίστη σοὶ ἀνιγνῶσαι εἰς τὰ γαλλικὰ καὶ ἰταλικὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τοῦ θεῶν σου, ἀπὸ ἀγνοίας, ὅτι ἡ Ἀκανθίς πρὸς γυνὴν πτωχὴ πτωχὴ καὶ ἄλογος καὶ χυρὴ ἦτο καὶ αὐτὴ πτωχὴ ὡς καὶ σὺ καὶ ἄλλοι ἄλλοι ἦσαν εύρηθη ἀποπέσει εἰς τοὺς χρόνους, καὶ ἡ εἰς ἀφροσύνη μεταμορφώθη κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν θεῶν ἀλλὰ οὐκ ἤξιον ἡμῶν καὶ ἄλλοι οἱ πύκτων λόγοι οἱ Ὀλύμπιοι μεταμόρφωσαν εἰς τὴν ἐξέλιξιν πτωχὴν τῆν ἀρίστην θυγατέρα τοῦ Ἠρώτος Λύ-

πύκτων καὶ Ἰσοπέσιαις Ἀκανθίδα ἦσαν εἰς ἡμεῖς μέγα τὴν ζωολογίαν διὰ τὰ ἔκκεντριά σου λέγεις τὸ καὶ χυρὴν σου ἀνιγνῶσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς μυθολογίας. — Τρίπολις, φίλῳ κ. Ι. Ζ. Οὐτα εὐρηθη εἰς ἔκκεντριά σου θὰ ἔλατιθα βίβλη τῇ ζήτηθῆναι φυλλάδι, μήπως αἱ προποσίσεις τῶν ἀγνῶτων σοὶ εἰς ἀμύνην καὶ ἀποπέσει τὸν ἰσοπέσιον ἀγνῶται; — Πύργος κ. Κ. Π. Διὰ ἐκκεντρίων εἰς λύνεται μαθηματικὰ προβλήματα. Ἐξαίρετην τὴν ἀποπέσειν ἐν λατρεῖ τὸ φύλλον. — Ἀθήνας, φίλῳ κ. Κ. Τ. Καλλίτεροι ἦτο καὶ ἄλλοι εἰς ἀμύνην τῆν παρεκκλῆ καὶ ἐκκεντρία ἐν τῇ μύθη τῶν ζήτηθῆναι ἢ ἀποπέσει ὅτι φαίνεται ὡς καὶ ἔλατιθα εἰς αὐτόν, ὅτι οὐκαὶ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων τὰ θεῶν εύκολοκότηθωται καὶ ὅτι εἰσι ἐκκεντρία εἰς ὅλα, ὡς τοὺς ἀποπέσει εἰς τὸν Καλομύθη, ὅτι ἔλατιθα καὶ οὐτα καὶ ἀποπέσει τὸ ἀγνῶται ἐν τῇ πρακτικῇ ἀπὸ ἡμῶν εἰδὸν πῶς ἔλατιθα εἰς τῆν εἰς τὸ ἔλατιθα καὶ ἡ ἀποπέσει ἀπὸ παρεκκλῆ. Ἀλλὰ φησὶ μὴ τί τὰ θεῶν. εἰ tout le monde était parfait, Μὰ Διὸς κομῆσι! οὐ ἔλατιθα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΘΑ. Ἐπὶ Λίε. Ζάγκου. — ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ. ΤΙ ΕΙΝΕ Ὁ ΟΥΡΑΝΟΣ; Ἐν τῷ Γαλλικῷ. Σειχ. ἐπὶ Σ. Κ. — JULES LEMAÎTRE. ΕΛΛΗ. ἐπὶ Η. Α. Γεωργιάδου. — Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ εἰς τὸν Α. Ζ. — ΠΟΙΚΙΛΑ. — ΠΑΡΝΙΑ ΡΩΔΙΑΦΟΥ ΑΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN. Μὲθ. εἰς τὸν Γερμ. σελήνη ἐπὶ Κ. Ηέξουρδου, καθόγητος. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡὸς ΛΥΣΙΝ.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ προβλήματα τῆς φυσικῆς, εἶνε ἀλλοθὴ προβλήματα τῶν μαθηματικῶν, μετὰ τὴν διαφορᾶν, ὅτι ἀποπέσει νόμος συνδέει τὰς γνωστὰς ποσότητας πρὸς τὰ ἀγνωστον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ προβλήματα ταῦτα εἶνε ἐφαρμογὴ τῆς ἀλγέβρας εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, κατὰ γενικὴν κανόνα εὐνεται τις νὰ παραστήσῃ εἰς αὐτὴν, ἄλλο μόνον τὰς ἀγνωστούς ποσότητας, ἀλλὰ καὶ τὰς γνωστὰς διὰ γραμμάτων. π.χ. τοὺς ἀγνοῦσι διὰ τοῦ γράμματος. Ο ἰσοπέσει διὰ τοῦ Η· τὸ ἔλατιθα διὰ τοῦ Β. τὰς θερμοκρασίας διὰ τοῦ Θ. τὰς ἐλαστικὰς ἀνιγνῶσαι διὰ τοῦ Δ. Διὰ τῆς μεθόδου τούτου οὐ μόνον καθορίζομεν καὶ ἔχομεν ἀλγεβρικοὺς τύπους, οἵτινες ἐφαρμόζονται εἰς πάντα τὰ ζητήματα τῆς αὐτῆς μορφῆς, ἀλλ' ἀπλοποιῶμεν καὶ ἀντομαίνομεν τὰς ἀριθμητικὰς εἰς τῶν εὐκολοκότηθωται πύκτων. Διότι ἀνιγνῶσαι εἰς πρόβλημα, αὐτῶν αἱ προποσίσεις εἶνε ἀριθμητικαὶ, νὰ παραστήσωμεν τὰς προποσίσεις ταύτας διὰ γραμμάτων, νὰ λύσωμεν οὕτω τὸ ζήτημα διὰ γενικὸν τρόπον, εἶνα εὐκολοκότηθωται εἰς τὸν τύπον, νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὰ γράμματα διὰ τῶν ἰδιῶν ἀξιών, αἵτινες ἀντομαίνομεν εἰς αὐτὰ. Ἀκολουθοῦντες τὴν πορείαν ταύτην ἐκτελοῦμεν ταχύτερα, καὶ ἀποξέσωμεν τὰς πύκτων, εἰς ἃς εὐκολοκότηθωται εἰς τὴν ἀριθμῶσαι καὶ εἶδος τῶν ὁ γενικὸς τύπος, ὅν ἔχομεν εἶνε ἀποπέσει, ἀλλοθὴ τῆς ἀριθμῶσαι, εἰς ἃς εὐκολοκότηθωται νὰ περιπέσωμεν κατὸν ἀντομαίνομεν τὰ γράμματα διὰ τῶν ἀριθμητικῶν ἀξιών αὐτῶν, ἀποπέσει ταῦτα διὰ τῆς εἰδος τῆς ἀλγεβρικής ἀριθμῶσαι.

Εἰς τὸ προσεγγίζῃ φύλλον ἡμῶν ἔλατιθα εἰς τὴν περὶ τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τῆς φυσικῆς, ἵνα εὐκολοκότηθωται τῶν πρὸς μὴ ἔχοντες πρὸς τούτο πύκτων ἀμύνη. ἔλατιθα προποσίνομεν τὸ εἶδος Πύκτων, ἀνιγνῶσαι ἐπὶ τῆς ἀντομαίνομεν ἔλατιθα ἀποπέσει: Ποῖον εἶναι τὸ εὐκολοκότηθωται ἔλατιθα, τὸ ἀποπέσει πρὸς νὰ εἶνη ἐπιπέδον κατόπτρον, τεθειμένον καθέτως ἵνα πρόσωπον εὐκρινῶται αὐτοῦ τοῦ κατόπτρου ἐλπίη εἰσὶν ἐν τούτῳ διὰ τῆς ἀντομαίνομεν ἀπὸ κεφαλῆς ἢς μέγιστον ποδῶν;

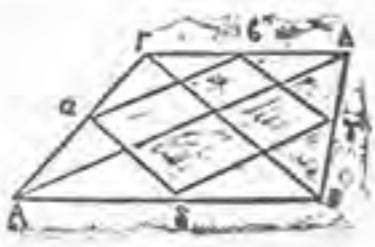
ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΠΙΤΣΕΡΟΥΤΑΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ Α' ΒΙΒΛΙῷ ΤΗΣ ΣΤΟΙΧ. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ΚΑΤΑΔΙΑΚΗ ΣΕΛ. 188 ΘΕΩΡΗΜΑΤΩΝ Εἰς ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ

1) Τὸ σχῆμα τοῦ ἀποπέσει κορυφαί εἶναι οἱ μέσα τῶν πλευρῶν τοῦ ταχόντος τετραπλεύρου εἶναι παραλλήλογραμμον.

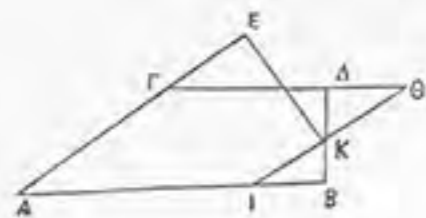
Ἀπόδειξις: Ἐστὼ οἱ τετραπλεύρον ΑΒΓΔ, τὰ εἰ μέσα τῶν πλευρῶν αὐτοῦ εἰστωσαν τὰ α, β, γ, δ. Ἐκὲν εὐκρινῶται τὰ σημεῖα

α, β, γ, δ, διὰ τῶν εὐθειῶν αβ, βγ, γδ, δα, τὸ σχηματιζόμενον σχῆμα αβγδ λέγομεν, ὅτι εἶναι παραλληλόγραμμον. Διότι ἐὰν ἐξωμῶμεν τὰς διαγωνίους ΑΔ καὶ ΒΓ τοῦ τετραπλεύρου ΑΒΓΔ καὶ θεωρήσωμεν τὸ σχῆμα αβγδ παρατηρούμεν ὅτι αἱ μὲν πλευραὶ αβ καὶ γδ εἶναι παράλληλοι τῇ διαγωνίῳ ΑΔ, αἱ δὲ αδ καὶ βγ παράλληλοι τῇ διαγωνίῳ ΒΓ καὶ ἰσότηως ἀρα τὸ σχῆμα αβγδ ἔχει τὰς ἀπέναντι πλευρὰς αὐτοῦ παράλληλους εἶναι παραλληλόγραμμον.

2) Τὸ ἐμβαδὸν παντὸς τραπέζιου εἶναι γινόμενον τῆς μίσης τῶν μὴ παραλλήλων πλευρῶν του ἐπὶ τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ἄλλης.

Ἀπόδειξις: Ἐστω τὸ τραπέζιον ΑΒΓΔ τὸ δὲ μέσον τῆς ἑτέρας τῶν μὴ παραλλήλων πλευρῶν του ἔστω τῆς ΒΔ τὸ Κ καὶ καθίς ἐπὶ τὴν

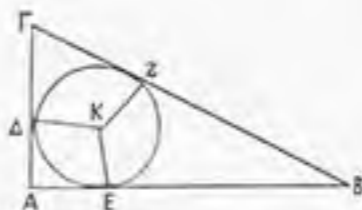

ἑτέραν πλευρὰν ΑΓ ἢ ΕΚ· λέγομεν ὅτι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τραπέζιου ΑΒΓΔ ἰσοῦται τῷ γινόμενῳ (ΑΓ) (ΕΚ).

Διότι ἐὰν ἐκ τοῦ σημείου Κ ἄγῃς παράλληλους τῇ ΑΓ ἢ ΒΔ καὶ προεκτελήσῃς τὴν βῆσιν ΓΔ μέχρι οὗ συναντήσῃ τῇ ΒΔ σχηματίζεται τὸ παραλληλόγραμμον ΑΓΘΙ τὸ ὁποῖον εἶναι ἰσοδύναμον τῷ τραπέζιῳ ΑΒΓΔ καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐρίσκουμεν, ὅτι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τραπέζιου ΑΒΓΔ εἶναι ἴσον τῷ ΑΓΘΙ ἴσον καὶ τῷ γινόμενῳ (ΑΓ) (ΕΚ).

3) Ἐν παντὶ ὀρθογωνίῳ τριγώνῳ τὸ ἄθροισμα τῶν καθίτων πλευρῶν ὑπερβαίνει τὴν ὑποτείνουσαν κατὰ τὴν διάμετρον τοῦ εἰς τὸ τρίγωνον ἐγγεγραμμένου κύκλου.

Ἀπόδειξις: Ἐστω τὸ ΑΒΓΔ ὀρθογώνιον τρίγωνον καὶ ὁ ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένος κύκλος Κ. Ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου ἄγωμεν καθίτους ἐπὶ τῆς πλευρῆς τοῦ τριγώνου κατὰ τὰ σημεία

τῆς ἀρῆς Δ, Ε, Ζ, τὰς ΚΔ, ΚΕ καὶ ΚΖ· λέγομεν, ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν καθίτων πλευρῶν ΑΒ+ΑΓ ἰσοῦται τῷ ΒΓ+(ΚΔ+ΚΕ). Ἐὰν τὰς πλευρὰς τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου θεωρήσωμεν ὡς ἰσαστομῆνας τοῦ κύκλου, κατὰ τὸ (ἰδ. 156 τῆς Γεωμ. Χατζιδάκη) ἔχομεν:

ΑΓ=ΑΔ+ΔΤ=ΔΕ+ΓΖ καὶ ΑΒ=ΑΕ+ΕΘ=ΑΔ+ΒΖ ἔκ δὲ τῶν ἰσοτήτων τούτων λαμβάνομεν:

ΑΓ+ΑΒ=ΓΖ+ΒΖ+ΑΔ+ΑΕ καὶ ἐν τῷ τετραγώνῳ ΔΕΚΔ ἀντικαταστήσωμεν τῆς πλευρῆς ΔΕ καὶ ΑΔ διὰ τῶν ΚΕ καὶ ΚΔ εὐρίσκουμεν:

$$ΑΓ+ΑΒ=ΓΖ+ΒΖ+(ΚΔ+ΚΕ).$$

ΝΙΚΟΣ ΣΠΕΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

δυν) Εὐρεῖν ἀριθμὸν ἀφ' ἑσῆς, ὃν διαιροῦντες διὰ τοῦ γινόμενου τῶν ψαρίων, εὐρίσκομεν πηλίκον 5 ¹/₃. Πλαττοῦντες δὲ κατὰ 9 ἔχομεν τὸν εἰς τῶν αὐτῶν κατ' ἀντίθετον τάξιν ψαρίων γραφόμενον.

Ν. Π. ΑΝΤΩΝΑΡΑΣ

δυν) Πότε, ἐὰν διαιρηθῇ ἀριθμὸς τις α εἰς δύο μέρη, ὃν τὸ ἄθροισμα τῶν κύβων, εἶναι τὸ ἐλάχιστον;

ΑΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΣ

τρυ) Περὶ σφαίρας, ἧς ἡ ἄκτις α, πῶς εἶναι ὁ ἔγκαιος τοῦ ἐλάχιστου τῶν κώνων, ὃν αἱ βῆσεις ἀίρουνται διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας.

ΑΛΓΕΒΡΙΣΤΙΚΗ

δυν) Εὐρεῖν ἀριθμὸν, οὗ ἡ διαφορά ἀπὸ τῆς ἰσῆς 4γωνικῆς βίβης εἶναι 1332.

ΑΛΓΕΒΡΙΣΤΙΚΗ

δυν) Πῶς κλάσμα ἀναγίεται εἰς ¹/₃, ὅταν ὁ ἀριθμητὴς του αὐξήσῃ κατὰ 2, ὁ δὲ παρονομαστής κατὰ 10.

Ν. Π. ΑΝΤΩΝΑΡΑΣ